

Bastió imponent i talaia privilegiada sobre l'Horta d'Oliana, el Roc del Rumbau o com la coneix la gent de la comarca, la Roca del Moro, llença el guant als escaladors que s'hi atansen. El seu discret rocam però, ha fet que hagi estat marginada i menystinguda i no més de mitja dotzena de vies s'atreveixen a guanyar l'imponent muralla, entre elles, la degana, una Anglada de finals dels 60. La Sioux Connection és la darrera proposta que guanya aquest formidable mur de roca delicada. Proposta on l'aventura queda a peu de via, però per contra, gràcies a la feina de sanejament i a les repeticions sofertes, ens ofereix una escalada de caire esportiu, atractiva, divertida i molt segura, fent-nos xalar de valent.

Via: Sioux Connection

• Zona: Oliana – Roc del Rumbau

Dificultat: 6a+/Ae (MD)
Dificultat obligada: V/Ae
Llargària: 265 metres
Grau d'exposició: Baix
Grau de compromís: Baix
Equipament: Via equipada

• Material: 18 cintes exprés i un estrep

Orientació: Sud-est

Valoració:***

Aproximació:

Hem d'anar fins a Oliana per la C-14. Un cop passem Oliana la carretera creua el Segre, tot just creuar ens desviem a l'esquerra per la LV-5118 i seguim fins que trobem un trencall a mà dreta direcció a 'Hostal del Boix'. Quan ens trobem tot just a l'entrada de l'hotel hem de prendre una pista cap a la dreta, que discorre per la base de la paret del Rumbau. Seguim aproximadament un parell de quilòmetres fins que trobem un petit aparcament a un revolt que queda a l'alçada de la via. Remuntem per un corriol (fites) i en deu minuts som a peu de via.

L1(V)

La via s'inicia per una placa vertical, amb forats, còdols i regletes, que permeten progressar amb fluïdesa fins que el terreny es va ajaient. Avançarem en tendència a l'esquerra per arribar a la molt còmoda primera reunió que està instal·lada a una balma. 45 metres.

L2(6a+)

La segona tirada l'encetem sortint per l'esquerra de la reunió. Pugem una mica en tendència a l'esquerra per després flanquejar cap a la dreta. Aquest és el pas clau de la tirada, on haurem de jugar amb l'equilibri i petites preses. Un cop superat seguim recte amunt, per un tram vertical i mantingut en l'escalada, però amb molt bones preses quan siguin menester i amb un rocam del tot acceptable. Passat el tram només ens restarà arribar a la reunió, per fer-ho haurem d'anar cap a la dreta gaudint d'un flanqueig prou aeri i amb ambient. 35 metres.

L3(V)

Sortim de la reunió amunt i en lleugera tendència a la dreta per terreny inclinat. Abans d'arribar a uns desploms que ens barren el pas flanquegem a l'esquerra per arribar a la reunió. 25 metres.

L4(6a)

Potser aquesta és la tirada més bonica de la via. Sortim de la reunió flanquejant un xic a l'esquerra per de seguida tirar recte amunt. La tirada és molt mantinguda i obliga a anar zigzaguejant a dreta i esquerra per trobar les millors posicions i preses. La roca continua essent força acceptable i no condiciona l'escalada. 35 metres.

L5(6a/Ae)

Com a la tirada anterior tornem a sortir de la reunió per l'esquerra, primer fàcil i de seguida molt vertical, fet que imposa progressar en artificial; en aquest tram haurem de fer algun pas a últims. La sortida en lliure és fina i vertical, però trobarem bona presa fins a la reunió. 35 metres.

L6 i L7 (IV+)

Aquestes dues tirades són una excusa per arribar al cim del Rumbau, si la nostra intenció és rapelar la via no val la pena fer-les ja que d'aquesta manera ens estalviem dos ràpels.

Descens:

Per al descens tenim dues opcions: baixar caminant o rapelar.

Per baixar caminant haurem d'arribar fins al cim principal i des d'allí trobar el camí que baixa (nord) fins a l'ermita de Castell Llebre i d'allí seguir la pista fins al cotxe (una hora aproximadament).

Si baixem rapelant (corda doble de 60) ho fem de la reunió 7 a la 6, de la 6 a la 5, de la 5 a la 4, de la 4 a la 2 i de la 2 al terra. Com hem comentat abans, si aquesta és la nostra opció, paga la pena estalviar-se les dos darreres tirades, de tràmit per sortir al cim, donat que d'aquesta manera ens estalviem dos ràpels.

El que més m'ha agradat:

- Via molt sanejada, que juntament amb el generós equipament permet gaudir de l'escalada sense estar massa pendents de rocam.
- Boniques segona i quarta tirades, verticals i mantingudes.
- Reunions molt còmodes, excepte la segona.
- Via ràpida, amb ombra a partir de les tres de la tarda.

El que no m'ha agradat tant:

Dos darreres tirades de tràmit per sortir al cim.